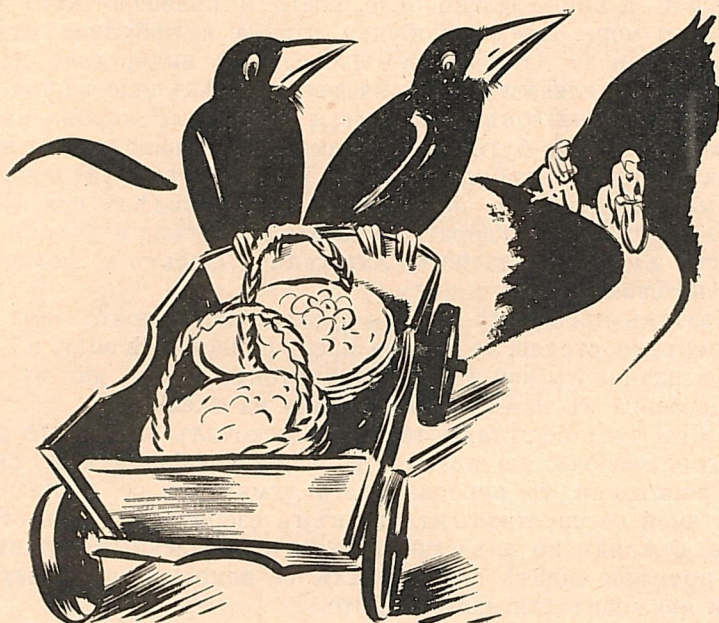

Това бѣше кжщата на Гошови. Излѣзе Гошовиятъ братъ. Позна количката и рече на Дичо и Гичо:

— Вие ли докарахте ягодитѣ?

Дичо се дръпна назадъ:

— Не азъ! Гичо!

И Гичо се дръпна назадъ:

— Не съмъ азъ! Дичо! Дичо!

Въ това време пристигна и Гошо.

— Тѣ сж! Тѣ сж! И двамата.

Гошовиятъ братъ взе по една кривача ягоди и имъ ги подаде.

— Ето ви за труда.

— Нѣма защо! Нѣма защо! — отдръпнаха се и двамата назадъ.

— Има защо! Има защо! — извика Гошо. Малко ли се изпотихте, докато ми докарате ягодитѣ? Всѣко добро дѣло трѣбва да се възнагради!

Гичо и Дичо, засрамени, взеха ягодитѣ и се зарекоха, други пжтъ да не купуватъ мотоциклетъ съ чужди ягоди.

Лжчезаръ Станчевъ